

Konference Our Common Present: Current Challenges of Central Europe

Jana Dlouhá

Envigogika 8 (1) Informace/Information

Publikováno/Published 26. 4 .2013

DOI: <http://dx.doi.org/10.14712/18023061.151>

3. ročník konference "Naše společná přítomnost" s letošním podtitulem "Současné výzvy Střední Evropy" se koná 24. dubna 2013 na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Více informací [zde](#)

3. ročník konference "Naše společná přítomnost" s letošním podtitulem "Současné výzvy Střední Evropy" se koná 24. dubna 2013 na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

Na konferenci vystoupí řečníci z šesti střeoevropských států. Celá konference proběhne v angličtině. Vstup volný, občerstvení zajištěno. Více informací o konferenci, včetně programu a abstraktů naleznete [zde](#).

24. dubna 2013 od 10:00 do 18:30 na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, Celetná 20, Praha 1

Reflexe z pohledu spoluorganizátora

Pustit se do tématu střední Evropy, jejích společných problémů, (stále ještě, nebo snad i nově) otevřených příležitostí a možností dialogu byl poměrně odvážný, o to více však záslužný počín hlavních organizátorů. S tímto regionem sdílíme společnou historii, a náš pohled na současnou situaci v mnoha oblastech se tak často opírá o podobná východiska. Především nedávnou minulost jsme si ovšem dosud řádně nevyjasnili, mezi sebou „nevyříkali“, nevyvodili z ní vlastní, unikátní zkušenost, od které by se mohly odvíjet skutečně vědomé a „regionálně specifické“ plány do budoucna. Spíše to vypadá, že ze studu nad obdobím komunistické totality (ve většině střeoevropských zemích) nebo v nejistotě, kam vlastně patříme (státy váhající se vstupem do EU – Rakousko, a především Švýcarsko) se společnou historií zabývat nechceme. Raději minulost „zameteme pod koberec“ nebo se spokojíme s jakousi vnitřní zahleděností do sebe sama, a přikloníme se k fungujícím vzorům či autoritám existujícím – v současné době jsou to především země evropského západu. Že to ovšem tak úplně správné není, ukazuje poslední vývoj, kdy začíná být jasné, že obyvatelstvo střední Evropy svou kulturou, způsobem myšlení, do Evropské unie tak úplně nezapadá, a tyto rozdíly vyvolávají nespokojenost na obou stranách. Západní ekonomické a sociální modely v našich podmínkách často selhávají, a jejich pohodlné přebírání působí ztrátu důvěry na všech stranách. Z chyb Západu jsme se nepoučili a výsledkem je pouhé kopírování vývoje „vzorových“ zemí, s několikaletým zpožděním a ztrátami způsobenými neautentičností, nemožností se s jeho cíli plně ztotožnit. Zde hrají významnou roli kulturní specifika, a tak není jiné cesty, než si v dialogu

vyjasnit své pozice, předpoklady, zájmy, a to jak v rámci menší sdružení (např. právě mezi státy Visegrádské skupiny), tak potom na celoevropských fórech. Je proto nutno velmi vysoce ocenit, že se této iniciativy chopila právě Filosofická fakulta UK, učinila tak na neutrální akademické půdě, a to v rovině relativně praktické, související s budoucím udržitelným rozvojem regionu.

Setkání bylo velmi příjemné, přátelské; podařilo se otevřít zajímavá témata (v prezentacích) a zahájit poměrně širokou diskuzi (v rámci závěrečného kulatého stolu i při společné večeři všech přednášejících). Vklad těchto aktivních účastníků, včetně reflexe námětů z konference, bude shromážděn formou společné monografie, čímž vzniknou cenné podklady, na které bude možno v budoucnosti navázat. Akcím podobného typu by měla být věnována větší pozornost jak ze strany vedení UK, tak i co se týče účasti jejích studentů – jsou vyjádřením poslání Univerzity přispívat k celospolečenskému dialogu týkajícímu se nejen osudu naší země, ale i překonávat mezikulturní hranice v rámci společenství širšího, v tomto případě střední Evropy.

Jana Dlouhá, 26.4.2013